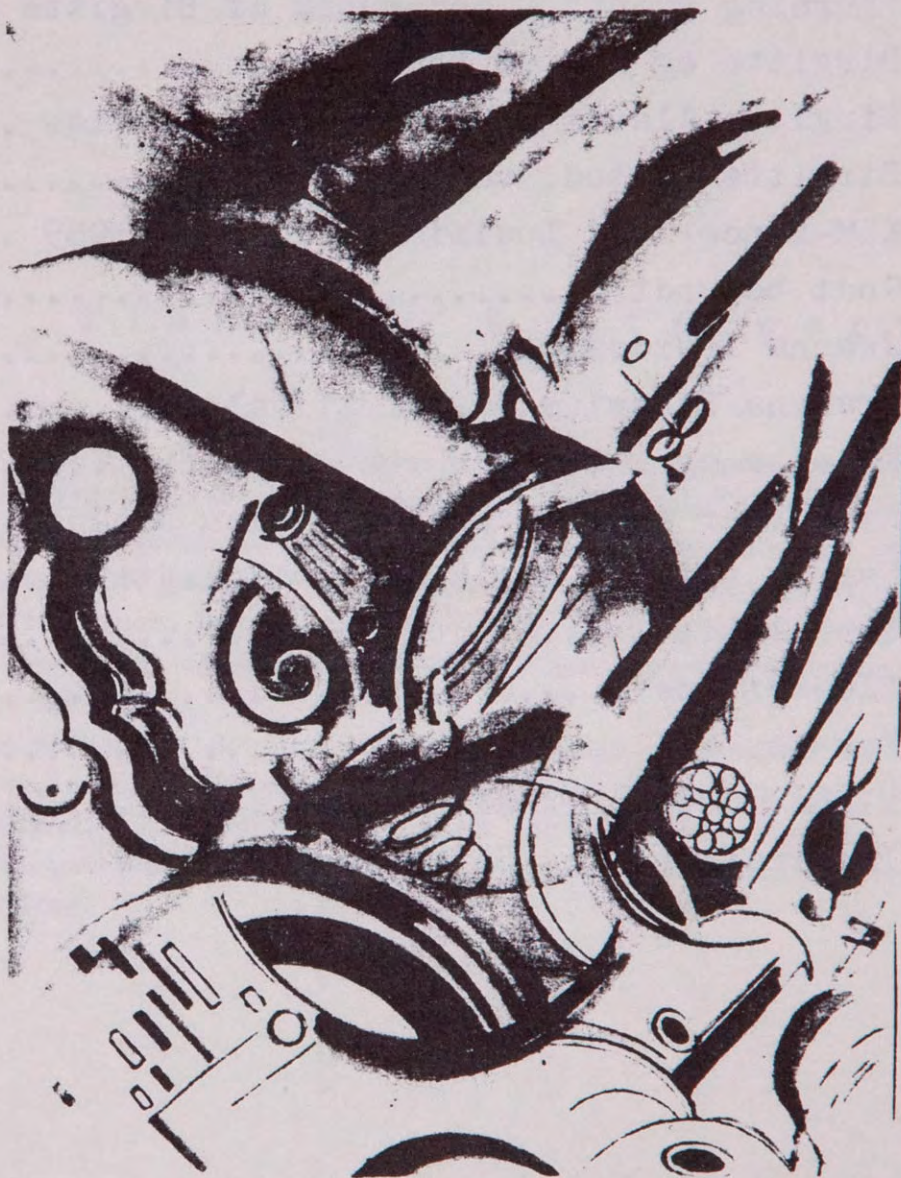

KIM-NYT

Nr. 6, august 1985, 2. årgang

Gengivelse af Margaret Plesners Louisiana plakat, se side 3!

Indhold i KIM-NYT nr. 6:

Plakat - kontingent	s. 3
Leder, Kvindelig musikoplevelse med mere ..	s. 4
"Turning Point" - med musik af Birgitte A.s.	7
Birgitte og Ewa på Louisiana	s. 9
Birgitte Alsted - komponist, interview ..	s. 10
Birgitte Alsted, værkfortegnelse	s. 23
KIM-koncert på Louisiana, 1. juni 1985 ..	s. 24
Godt begyndt	s. 25
Joanna Bruzdowicz	s. 26
Grażyna Bacewicz musikfestival	s. 27
Kvinder og Musik kongres i USA	s. 27
Nye noder i KIM's arkiv, Vivian Dahl	s. 28
Har du skrevet musik for tværfløjte?	s. 29
Koncertstøtte	s. 29
MIC-service	s. 29
Tekster	s. 29
Plader med musik af kvinder	s. 30
Information fra USA og Vesttyskland	s. 30

Plakat - Kontingent

Sammen med dette nummer af KIM-NYT sender redaktionen programmet fra KIM's Louisianaarrangement 1.-2. juni 85. Billedet på forsiden af programmet er en nedfotografering af en meget smuk plakat i blå, grønne og gule farver, 57 cm x 77 cm, malet af Margaret Plesner. Den kan købes for 30 kroner på Musikkonservatoriet (Tove Krag) og Musikvidenskabeligt Institut (Inge Bruland), begge København.

De medlemmer, der ikke fik tilsendt girokort sammen med meddelelsen om Louisianaarrangementet i maj måned, får det i denne omgang. Kontingentet, der gælder til 31/3 86, er stadig 100 kr. for enkeltpersoner og 250 for foreninger, med mulighed for ekstra-bidrag!

Kvindelig musikoplevelse med mere.....

I det følgende agter jeg at bevæge mig på et ukendt, uudforsket og måske lidt "farligt" område: en specifikt kvindelig musikoplevelse - findes den? kan vi nærme os den? Og hvor kan den eventuelt føre os hen?

Det, som satte mig igang med disse mærkelige spørgsmål, er Lene Sjørups bog: "Du er gudinden".

Lene Sjørup omtaler i sin bog mange nye retninger inden for en ny, kvindelig teologi, og gang på gang vender hun tilbage til et for hende centralt spørgsmål: Kan man tale om religiøse oplevelser, som er specifikke for kvinder, og kan de danne grundlag for en ny kvindeteologi. Teologien har altid været et af de mest mandsdominerede fag, og det er først fornyligt, at kvinder begyndte at undersøge deres egen rolle i religionen og dermed i teologien. Da kvinden næsten altid har været "det tavse element" i menneskets møde med Gud, findes der ikke mange beskrivelser af den måde, kvinden nærmer sig det Absolutte på - det nærmeste man kan komme, er enten via drømme, eller gennem litteratur skrevet af kvindelige forfattere, hvor disse beskrivelser af og til dukker op. De synes alle at vise, at kvindes møde med det guddommelige ofte har en anden karakter, end det, man møder hos mænd. Det karakteristiske er f.eks. de ofte beskrevne oplevelser af religiøs karakter, som for kvinders vedkommende oftest finder sted i naturen og i en tæt forbindelse med natur. Desuden viser det sig, at kvinderne, i modsætning til mænd, ofte opleve det absolutte, når de er flere samlet, i store fællesskaber.

Anerkender man disse oplevelser vigtighed, giver man dem videre til andre, så kan det føre til, at hele menneskelige verdensbillede kan ændres. Holder man dem stadigvæk "hemmeligt", finder ingen udvikling sted.

På baggrund af dette meget ufuldkomne referat, vil jeg nu stille en række spørgsmål, uden at jeg kan på nogen måde nærme sig noget svar. I det vil jeg måske kunne få hjælp af andre.

Her er spørgsmålene:

Kan man finde noget karakteristisk ved kvindernes musikoplevelser, noget, som kunne vise nye, ukendte dimensioner i musikken?

Oplever kvinder musikken anderledes end mænd?

Hvilke kræfter bliver aktiviseret hos kvinden, når hun oplever et musikværk?

Hvad identificerer hun sig med?

Er kvinders musikalske smag anderledes end mænds?

Holder kvinder mere af nogle bestemte musikalske genger, end af andre?

Kunne det tænkes, at hvis man aktivt inddrog de specifikke træk, så kunne de af kvinderne skabe musikværker udvise andre, nye kvaliteter, end ~~de~~ ~~så~~ de værker, der er skabt af mænd?

Det sidste forudsætter, at den skabende kvinde gør et bevidst forsøg på at skrive musik på en måde, som er disse specifikke oplevelser tro.

Sådan, som det er idag, så er de fleste kvindelige komponister mest optaget af at skrive "så godt som mænd", og man møder gang på gang et påstand, at "man kan ikke høre noget forskel".

Personligt synes jeg, at man først virkeligt kan nærme sig en ægte kvindemusik, når man kommer

til at høre forskel. Overgangsperioden ville selvfølgelig være rig på misforståelser - nogle værker vil blive anset for "værdiløse" - så længe som værdierne fuldt ud defineres af mænd. Målet er kun et: at berige musikken og musikoplevelser, og dette vil gavne også mange mænd, og det vil måske åbne det moderne musiks elfenbenstårn for nye besøgende.

/Traditionen tro, er vores leder også i dette nummer "provokerende". Men måske er der nogle, som vil udtale sig og beskrive deres musikoplevelse - hvorvidt de er specifikke - og det er de jo altid, da alle oplevelser er individuelle - men finder vi nogle fælles træk, kan vi måske komme et skridt videre/

Ewa Dabrowska

7.
"Turning Point" - ny forestilling af "Corona"- Danseteater med musik af Birgitte Alsted.

Den 19. april 1985 havde Corona Danseteater premiere på en ny forestilling "Gennemrejsen", som bestod af 4 balletter, hvoraf to var repremieren fra sidste år: "Rejsen i den dybe sky" med musik af Erik Skjoldan, "I Ching" med musik af Per Nørgård, og to var nye: "Pergament" med musik af Andy Pape og "Turning Point" med musik af Birgitte Alsted.

"Turning Point" var sat som nr. tre i programmet og varede 20 min. Handlingsforløbet blev beskrevet som: "En by under pres. En banegård i larm. Toget kommer ikke: I en sprække af tidløs venten brydes skillelinjen mellem det indre og det ydre, det komiske og det fortabte". Koreografi var af Marie Lalander, scenografi og kostumer af Camilla Stage. Der deltog 6 dansere, de 4 "de ventende" og 2 "de uventede", samt Karl Antz som Betragteren. Musikere var Jesper Lützhøft på guitar og Gert S. Sørensen, slagtøj. Desuden en del effekter indspillet på bånd.

Scenen forestillede en imaginær banegård med en bæk, en dyngge aviser, to avisfejere, damp, nogle mennesker som repræsenterede forskellige "typer" - en smart dulle, en gammel, frakkeklædt mand med store kufferter, en ung, forelsker entusiast, en rocker og den pæne mand med paraply (Betragteren), venter på toget, som tydeligvis aldrig vil komme. Der opstår konflikter imellem dem, og nogle uventede ting sker. Det hele ligner et drømmelandskab, ting udvikler sig efter nogle overraskende "indfald", det urealistiske bliver understrejet af to "mytefigurer" - en kvinde i rødt, en mand i hvid som danner en "rød tråd" igennem forestillingen. Længere oppe står en stor blå kvindefigur, og "mytefigurerne" agirer en del omkring den.

Betragteren bryder ud i sang, og senere i en åndeløs recitation af tekster på engelsk (hvoraf i hvert fald "turning point" høres tydeligt) og på dansk (her var en sætning om "det røde, som kan forenes med det blå" af betydning, samt udråb, som vidnede om forfølgelsen "det er ude med mig", "de kommer efter mig, igen"). Musikken skiftede meget mellem usædvanligt dramatiske forløb og meget stille passager, hvor klange af glas-harmonikaens kvalitet dominerede (jeg tror de blev opnået ved en buetrykning af rørklokker). Det skete så meget på scenen (som, for alle forestillingers vedkommende lå nede for publikums pladser) og man blev helt overvældet af mangfoldigheden af indtryk. Jeg synes, at vi med denne forestilling er nærmest på vej mod en ny operaform, hvor det kropslige udtryksmåde kan kombineres med skuespilkunst, lyseffekter, musik, lydeffekter og sang. Det ville ikke "skade" det meget positive helhedsindtryk, hvis Karl Antz fik lov til at synge lidt mere (måske istedet for at recitere...?) Jeg har oplevet "Turning Point" som i hvert fald lige så spændende som "I Ching", en forestilling Corona Danseteater var blevet berømt for, faktisk kunne jeg bedre lide den nye form, som Birgittes ballet repræsenterede, netop på grund af de banebrydende "kunst-artsammensmeltende" kvaliteter, som den vidst. (I forhold til "Turning Point" var "I Ching" nærmest en regulær ballet). "Gennemrejsen" spillede i Saltlageret i København en uges tid og så en gang i Slagelse Teater. Jeg håber, at en sådan spændende forestilling også kommer andre steder i landet....

ED

Birgitte Alsted (tv.) og Ewa Dabrowska på Louisiana fotograferet af Bitten König.

10.
BIRGITTE ALSTED - KOMPONIST
et interview (Ewa Dabrowska)

ED - Birgitte - en ting er at komponere, en anden er at kalde sig komponist, at anse det at komponere for ens hovedbeskæftigelse. Hvornår begyndte du at kalde dig komponist?

BA - Det var sådan en glidende overgang. Jeg begyndte at komponere omkring 1971-72, men for alvor begyndte det hele omkring 1976-77, og i hvert fald i 1980, da jeg fik Kunstfonden...

ED - Skriver du komponist, når du udfylder formularer og lignende?

BA - Ja, det gør jeg, når jeg søger visum f.eks.

ED - Hvornår begyndte du så at komponere? Tænkte du allerede som barn: jeg vil være komponist?

BA - Jeg tænkte lidt på det under puberteten og gjorde også mine første forsøg, men da jeg kom på Konservatoriet, så brugte jeg alle mine kræfter på at uddanne mig som violinist - men så kom der gang i det igen, da jeg kom ind i Gruppen for Alternativ Musik, hvor vi var flere i samme situation, og hvor der var et miljø til at prøve sine ting i. Det vigtigste var, at der var mulighed til at komponere, der var rammer for det, og der var folk, som interesserede sig for at spille det, man skrev....

ED - Var det erfaringer fra Gruppen, som gav dig mod til at komponere, også når du kom ud af Gruppen?

11.
BA - Det, der gav mig mod på at komponere var netop rammerne i Gruppen, og når jeg endelig fik begyndt, så fortsatte jeg, for jeg syntes det var sjovt. Det vigtigste var selve praksis, og det tror jeg, gælder for alle, at det er ens egen praksis, som er vigtigst, og at man får prøvet sig selv af. Om man fortsætter eller jeg - det er ens egen vurdering, om man har lyst til at blive ved med at vove sig ud.

ED - Men du havde ikke tænkt på det tidspunkt at begynde at studere komposition?

BA - Nej, for da var jeg omkring de 30 og havde fået nok af uddannelse. For mig har det vigtigste nok været at prøve selv, selv at tage beslutninger, og så skal man ikke ind i en uddannelse til. Den personlige udvikling har været vigtigst for mig.

ED - Havde du svært med at komme igennem, med at få dine ting "afsat", da du kom ud af Gruppen?

BA - Nej, det synes jeg ikke, jeg havde, fordi jeg havde mange kontakter. Jeg har altid haft mulighed for at få mine ting spillet og hørt, at få nogen til at beskæftige sig med dem.

ED - Det var ikke sådan, at du måtte kæmpe for hver eneste opførelse?

BA - Nej, ikke kæmpe... selvfølgelig skal man tænke sig om, og der skal helst være et personligt forhold mellem komponist og de musikere, som skal spille ens ting. De gange, hvor musikere er blevet engageret uden om mig har altid været frustrerende - f.eks. den gang "Kontra-kvarteten" spillede min kvartet i CD - det var den første

opførelse, og det gik glimrende - alligevel følte jeg det frustrerende, fordi jeg ikke havde personlig kontakt med dem. Det er jo sådan, at kompositionerne er ens børn, man vil gerne følge dem til døren....

ED - Gælder det kun den første opførelse, eller føler du det sådan hver gang?

BA - Faktisk har jeg lyst altid at følge dem til døren, men det kan man jo ikke altid overkomme.

ED - Kompositionerne begynder nok på et eller andet tidspunkt at leve deres eget liv...

BA - Ja, men jeg er altid interesseret i at vide, hvordan musikere har det med det pågældende værk, jeg bliver ret frustreret, hvis de ikke kan sige noget om det.

ED - og det kan de oftest ikke....?

BA - Nej, det kan de nok ikke, de er selvfølgelig mest interesseret i selve udførelsen. Det skal man nok indstille sig på.

ED - Birgitte, jeg er meget interesseret i din egen vurdering af dine ting, kan du sige noget om, hvilke værker du bedst synes om, og om den udviklingslinie, som du har haft?

BA - Det er faktisk noget, som jeg godt kunne tænke mig at spørge dig om....

ED - Er det altid sådan, at det er det sidste værk, man holder mest af?

BA - Det er det nok, selvfølgelig er der nogle værker, som jeg synes mindre godt om, men de er også gode nok selv om jeg nok ville lave dem anderledes idag.

ED - Men hvis man spurgte dig om, hvilke værker du skulle repræsenteres med et eller andet sted

i verden, hvad ville du så vælge?

BA - Jeg vil tænke på, hvad man det pågældende sted var mest interesseret i: et sted vil jeg måske sende Strygekvartetten, et andet sted, hvor de måske var interesseret i noget dramatisk musik ville jeg så sende "Smedierne i Granada" - et tredje sted, hvor de måske er mere for meditativt præget musik, kunne jeg sende min sidste sang ("På afstand af bølgen"). Jeg føler, at værkerne har hver sit præg, og at de er ret forskellige.

ED - Sommetider kan man sige, at musikken bevæger sig gennem forskellige "landskaber", at man går fra det ene landskab til det andet - hvad er dine landskaber?

BA - Det er jo det, man prøver på at give udtryk for i musikken - man kan ikke sige det med ord.

ED - Men tænker du ikke f.eks. i farver, eller i forskellige stemninger - tænker du ikke: dette værk er grønt - dette er efterårsagtigt?

BA - Jo, f.eks. i "Solen på Møddingen" er der mange farver. Jo, jeg bliver ofte inspireret af farver, af ganske bestemte farver.... Men du spørger mig jo egentligt om, hvad der sætter mig i gang med at komponere - gør du?

ED - Ikke direkte - men du må godt begynde dér...

BA - Det starter tit med en fornemmelse, som godt kan være visuel - f.eks. i første sats af "Solen..." da fornemmede jeg et enormt gyldent lys. Det er først i selve udarbejdelse, at det bliver rent musikalsk - da tænker jeg meget i timing: efter sådan en passage, så skal der

i hvert fald komme sådan en passage, enten som kontrast eller opfølgende (Birgitte illustrerer med håndbevægelser hvordan de forskellige mønstre hører sammen) - det er det jeg kalder en musikalsk timing.

ED - Det er faktisk form.

BA - Ja, det er formen. I min sidste sang havde jeg startet med en fornemmelse af noget blå-grønt, af bølger - i den første del, og så noget guld-grønt, men det var sådan set farver fra teksten. Men det er altid sådan en indre oplevelse, som sætter mig i gang, jeg kan ikke tage en hvilken som helst tekst og sætte musik til - den skal give et billede - f.eks. i farver eller i rytmen. Jeg kan f.eks. se nogle strenge, som deler sig og samler sig igen, måske samler de sig i noget meget koncentreret, i en knude, i noget, som er fuld af indespærret kraft...

ED - Da jeg spurgte dig om "landskaber" så tænkte jeg også på følelser - om du siger: det her er et melankolsk stykke, det her er jublende, sådan, at du ved, før du går i gang med kompositionen, at følelsesmæssigt bliver den sådan og sådan?

BA - Ja, stykket bliver nok nødt til at være sådan, som jeg har det i øjeblikket. Hvad angår bestillingsværker, så er sagen nok lidt mere kompliceret. Tag f.eks. "Antigone": der var nogle voldsomme tendenser i dette stykke, og jeg fandt det meget frigørende, at give udtryk for de tendenser, som selve opgaven indebar -

da var det legitimt at skrive..... jeg kan næsten sige: "sadistisk" musik - men det skal du ikke skrive.....

ED - Hvorfor ikke? Kan man ikke skrive sadistisk musik?

BA - Nej - det går jeg ikke ind for...

ED - Hvorfor det?

BA - Det ved jeg heller ikke....

ED - Men der er masser af kunst, som er aggressiv og sadistisk og netop provokerende...

BA - Jo - men kan du sige mig formålet med sådan kunst?

ED - Den kan f.eks. frigøre de samme følelser hos tilhøreren, følelser, som han måske sidder inde med og ikke kan slippe ud?

BA - Det er også noget af det i "Solen...." - det er fint, at du kan se på det som noget frigørende, men jeg har sjældent hørt nogen andre sige, at det er noget frigørende, tværtimod, de synes det er ubehageligt....

ED - Men det er nu mærkeligt - tænk på billedkunst - kender du ikke mange aggressive billeder, billeder, som næsten "skriger" til én?

BA - Jo - det kan være meget godt, på et museum, så kan man gå fra det....

ED - Men man kan også gå fra et musikstykke man kan få den oplevelse med og gå beriget fra det - det skal ikke kun være pæn og glat alt sammen..

BA - Jo - men jeg har fået så mange negative reaktioner.... det er selvfølgelig ikke for at behage, at man skriver musik, men det er faktisk heller ikke for at få negative reaktioner....

- ED - Men reaktionerne er så tilfældige - det kan være, at tiden for ens ting endnu ikke er kommet - folks reaktioner kan måske ændre sig.
- BA - Jo, det kan de. Men man kan også tage det som udfordring, at man har evne for at glæde andre - jeg vil ikke sige: behage andre - men at skabe en form for levende værdi.
- ED - Her er du inde for ethos-læren, at man gennem musikken kan opbygge eller fordærve mennesker.
- BA - Om man kan fordærve...? Jo, jeg kan sige, at med rockmusik døgnet rundt, så kan man godt fordærve mennesker, især med det kvantum. Det virker jo på underbevidstheden, al musik virker på underbevidstheden. Kommer man under en konstant påvirkning af stærk rockmusik, så tænker man ikke sine egne tanker, man kommer ind i den verden, og den verden fører én, og jo mere man skal have rockmusik til at stimulere én, jo mere bliver man afhængig af den.
- Med hensyn til det med at opbygge... her drejer det sig f.eks. om en tilstand, hvor man kan vibrere positiviteten ud til andre mennesker. Det vil jeg godt kunne....
- ED - Men - når verden, sådan, som den er, er grim og ond, så kan man ikke fornægte den og skrive musik for at opbygge, og for at glæde folk...
- BA - Det ved jeg ikke. Det kan man diskutere, når nu verden er så negativ, så må man prøve på at gøre den indsats man har evner til, til at gøre den bedre. Hvis man tror på, at det kan skabe bedre vibrationer, som kan forplante sig videre til andre, og på den måde skubber balancen til i en mere positiv retning.... Det har balancen brug for - den tipper meget negativt, synes jeg....

- ED - Men den tipper negativt også fordi man ikke anerkender negativiteten....
- BA - Jo, det er rigtigt nok. Men når man har anerkendt negativiteten, skal man så ikke gøre noget for at rette det op?.... Det er ikke for at fralyve det negative dets kraft, men imod det, du siger, så kan man også sige, at hvis man så rigtigt svælger i negativiteten, så begynder man at få det som vane, som last, og man kan blive ved at tro, at "svælgen" i negativiteten bliver ved med at virke befriende... På den måde kan man havne på et farligt sted. Selvfølgelig skal man da se i øjnene, at den side af mennesket eksisterer, men man skal da tage kampen op imod det.
- Nu begrebet kærlighed - nogle mener, at det er at handle positivt....
- Så er der også det spirituelle - der er nogle mennesker, som bare ved at komme ind i en stue virker positivt på andre....
- ED - Vil du gerne have, at din musik virker på den måde?
- BA - Ja, hvis musikken kunne det, så var den berettiget til at leve i denne verden.... Jeg ønsker ikke at komponere hyklerisk søndagsskole skønsang, men at prøve at formidle den energi, der nu svinger i mig.
-
- ED - Nu til noget helt andet. Har man som kvinde mulighed for en anderledes oplevelse af musikken? Er der andre kvaliteter i musikken, som man som kvinde kunne udvikle mere, end de hidtil er blevet udviklet?

- BA - Ja, det tror jeg. Jeg bliver mere og mere overbevidst om, at hvis kvinder virkelig gav udtryk for sig selv, så ville der fremstå en anden slags musik, en anden musikform.
- ED - Og det er måske også sådan, at hvis man nu hører musik skrevet af en kvinde, med de ører man har - og de er jo blevet udviklet i en mandsdomineret musik - så vil man kunne overheøre de nye kvaliteter, som den måske har, eller, værre endnu - vurdere den negativt?
- BA - Ja, fordi den musik er måske ikke inde i den eksisterende form. Man skal være meget varsom i bedømmelsen, i hvert fald ud fra de sammenlignelige kriterier... Men i forbindelse med det vil jeg stille dig et spørgsmål: Jeg har fået fortalt, at "Solen på Møddingen" kunne opleves som et kvindeligt præget musikværk. Er det også dit indtryk?
- ED - Det er svært for mig at sige - det er det, som er så svært - jeg kan ikke vide, hvad en kvindelig musik virkelig er ... Det, som jeg nærmest kan komme på er teksten - den er godt nok skrevet af en mand - men det er du, som har valgt den. Teksten er så at sige meget "tæt på kroppen", og det symptomatiske er, at du gerne ville beskæftige dig med netop den oplevelse.... det er jo sådan, at kvinder har øje for ting, som er nære, men alligevel vigtige. Som kvinde har man livet meget tættere på kroppen....
-

- ED - Hvad arbejder du på i øjeblikket?
- BA - Jeg arbejder på et stykke for kor og orgel, som skal opføres ved en kirkekoncert i november, endvidere på et stykke for accordeon, som Marie Wærme skal spille ved en FUT-koncert i Odense i december, og så skal jeg gøre mit orkesterværk færdigt - det er et bestillingsarbejde for amatørorkester, som jeg allerede har arbejdet længe på og er ved at lave den fuldstændigt om i øjeblikket.
- ED - Fornyligt har du også skrevet balletmusik "Turning Point" til Marie Lallander...
- BA - Ja - og det var sjovt: for det, som foregik på scenen var komisk, lidt clownagtigt, og jeg havde lyst til at skrive æterisk musik, måske endda lidt tungsindig musik - og det passede jo ikke rigtigt. Til sidst blev jeg jo nødt til at lave et eller andet - og det viste sig, at det var egentligt det bedste, jeg kunne lave. I forhold til det, som foregik på scenen var det tungt....
- ED - Men den musik har nærmest givet balletten den dimension, som var nødvendig, for at det hele ikke virkede "pjattet"....
- BA - Men Marie ville netop lave noget let, og det ville jeg egentlig også gerne. Men jeg kunne simpelthen ikke. Men netop i sådan en situation, hvor man nærmest er kommet ud i en krise, så kan man få en ny erfaring.
- ED - Det var så dygtigt lavet, så spændende, at man i hvert fald ikke havde på fornemmelsen, at du havde været i en krise....

- BA - Det glæder mig virkelig.... Men nu har jeg efterhånden lidt erfaring i at skrive for ballet. Men det var den bedste krise jeg har haft. Det er kun godt. Giv mig flere kriser....
- ED - Du er nok glad for at arbejde med elektronisk bearbejdede klange....
- BA - Jeg elsker at lave sådan noget - i virkeligheden, hvis jeg fik ubegrænset adgang til et elektronisk studie, så var jeg meget svær at træffe. Det er så spændende! Man har klange lige ved hånden, man kan bearbejde dem, man kan høre resultatet lige med det samme, rette det, improvisere og udvikle det, og ud fra det klingende resultat blive inspireret til det næste skridt. Processen er hurtigere. Man behøver ikke at vente indtil det bliver opført. Det er helt fantastisk.
- ED - Du arbejder på flere ting på en gang?
- BA - Ja, det gør jeg næsten altid. Jeg får altid ideer til et nyt stykke mens jeg arbejder. Det er pragtfuldt at være helt færdig med noget og bare gå i gang med det næste.
- ED - Hvordan får du ideer til nye stykker? Sker der, at du får en idé f.eks. midt på gaden og så glemmer du den, når du kommer hjem?
- BA - Nej, egentlig ikke. Indfald kommer af sig selv og som resultat af en underbevidst proces. Hvis jeg mediterer mig frem til det, så kommer det også af sig selv. Hvis jeg har gjort processen bevidst, så glemmer jeg det i hvert fald ikke.
- ED - Du siger, at du mediterer dig frem - hvad tænker du på?
- BA - Jo - det er sådan: først sidder man foran det tomme papir og kan absolut ikke finde på noget,

- man har en vag idé, men man kan ikke finde ud af, hvordan man skal realisere den. Så lægger jeg mig ned og prøver at slappe af, koncentrerer mig om at løse op, tænker overhovedet ikke på musikken. Så ved jeg pludselig, hvordan jeg skal begynde. Og da mister jeg det ikke. Hos mig sætter den mentale blokering sig i høj grad i det fysiske, og kan jeg arbejde med det fysiske, så letter det også på det mentale. Gradvis tager det form. Og når det har taget form, så ved man det. Og det glemmer man ikke. For man har gjort processen med. Det er metoden for mig.
- ED - Men det må kræve en masse ro at komponere?
- BA - Jo, det gør det. Man skal i hvert fald have det halve time det tager at ligge på sofaen og meditere....
- ED - det er egentligt ikke så meget.....
- BA - nej, og de "tågede" ideer, de kommer, mens man laver mad, snakker - og de kan i øvrigt ikke komme, hvis man ikke har et vist modspil, en vis socialisering. Det er ikke det, man skal se at blive fri af, men man skal have ro til den tomhed, hvor man kan gå til sig selv, og da ved man, at nu bliver man ikke forstyrret, når man skal til at begynde.
- ED - Birgitte, du ligner faktisk en lykkelig komponist! Den måde du fortæller om det viser et menneske ved et glædesarbejde....
- BA - Jo - det skal være en glæde. Det er ikke fordi jeg altid bare kan gøre hvad jeg har lyst til i øjeblikket, men jeg prøver at slappe så godt af over for den modstand, ellers skaber det fysiske spændinger, som virker hæmmende. Jeg prøver på at arbejde sådan, at energien strømmer så uhemmet,

som muligt. En af de værste fjender er, at der skal komme et mesterværk ud af det.

ED - den indre kritiker, som sætter ind?

BA - Ja, og den kan afholde et hvert stykke fra at blive til. Det må man lære at overhøre.

ED - Har du også sådanne forstyrrende tanker: alt er allerede blevet skrevet, hvad hvis det kommer til at ligne et eller andet?

BA - Det skal ikke være ufrisk, det skal ikke ligne for meget. Man skal nok være kritisk. Det kan ligne på to forskellige måder: det kan være klichéagtig, men det kan også have tonesprog tilfælles med noget gammelt, men alligevel være originalt - det sidste er udmærket. Man kan også selv være træt af sit eget tonesprog, men så længe der kommer noget originalt, så har det en værdi. At man vil noget med det - man vil fortælle noget, at det er ens eget blod, der kommer ud.....

Birgitte Alsted - Værkfortegnelse:

"Kontakte für Elektronische Geige", scenemusik, 1971

"Anti EF-stykke" - 1971

"Klumpe" - kammerensemble, 1971

"Stykke" - kammerensemble, 1972

"Stykke med agurkesalat" - kammerensemble, 1972

"Stykke to" - kammerensemble, 1973

"Muzak" - scenemusik, 1974

"12 toner i Zoologisk have" - scenisk, 1974

"Smedierne i Granada" - skuespilmusik, scenisk musik, 1975

"Vi lærer at producere uden kærlighed" - kammerensemble, 1976

"Strygekvarteret i CD" - 1977

"Murtema" - recitator + kammerensemble, 1978

"Kollektivkomposition" - sopran + ensemble, 1978

"3 sange til Peer Gynt" - skuespil- scenisk musik, 1978

"Konkurrence" - kammerensemble, 1979

"Tredje Tilstand" - sopran, mezzosopran, baryton solo + blandet kor

"Gentagne gange" - klaver, 1968

"Konkurrence II" - blæserensemble, 1980

"Timileskoven" - skuespil musik, 1980

"Gentagne gange II" - 2 klaverer, 1981

"Solen og jeg" - børnekor + instrumental ensemble, 1981

"Solen på Møddingen" - baryton + kammerensemble, 1982

"Facing Moon - facing Changing" - klaver solo, 1983

"Antigone" - skuespilmusik, bånd, 1983

"Kære Allesammen" - klaver solo, 1984

"Heksekedel" - bånd til udstilling, 1984

"På afstand af bølgen" - sopran solo og klaver, 1984-85

"This is it" - mezzosopran solo, 1984-85

"Turning Point" - musik til ballet, 1985

KIM's koncert i Louisiana, 1. juni 1985

Som bekendt, har KIM organiseret en kvindekultur weekend på Louisiana, Humlebæk, i dagene 1-2 juni. Lørdag den 1. juni kl. 14.30 fandt den "klassisk-moderne" koncert sted i Koncertsalen, under den hedebløge, som vores aura har skænket os den dag. Væjrforholdene bevirkede også, at der ikke var så mange tilstede, som man kunne ønske sig, men koncerten blev nogle dage senere sendt i Danmarks Radio. Det var en meget vellykket koncert, med en uopførelse og 3 første opførelser i Danmark. Vi hørte Elisabeth Klein spille Diana Pereiras "I'm still alive" fra 1982, samt sange af: Birgitta Holst Olsson, Gudrun Lund og Birgitte Alsted sunget af Birgit Coldning-Jørgensen med Elisabeth Klein ved klaveret. Gudrun Lunds store sang "Driving in the Fog" op. 84 (1984) var uopført sidste år i Paris, under den 4. internationale kvindemusikkongres, og fik her sin dnaske 1. opførelse. Det er en meget spændenden, dramatisk musik, og Birgit Coldning Jørgensen er den ideelle tolker - hendes dramatiske stemme med stor spændevide kan få tilhøreren helt med i følelsernes store skala - og at hun sandeligt er en usædvanlig kunstner fik vi også lejlighed til at opleve ved den uakkompagnerede sang af Birgitte Alsted: "This is it", som for mig at se, var koncertens absolutte højdepunkt. Den anden sang af Birgitte Alsted, "På afstand af bølgen" (uopførelse) blev fremført af sopranen Christine Mørstrand med pianisten Bodil Willer Nielsen og komponisten selv, som, skjult bag klaveret, fløjtede blide toner, så man i første øjeblik kunne tro, at det var vinden fra Øresund, som havde forvildet sig ind... Det er en meget

smuk sang - blid og vuggende, tæt på naturens mystiske kræfter, mediterende og pastelfarvet. Jeg håber, at Birgitte bliver ved med at skrive sange, så vi har flere af den slags oplevelser til gode. I resten af programmet hørte vi Christina Wagner Smitt 2 fantasistykker for klaver (4-hændigt), og så stiftede vi bekendskab med to udenlandske komponister: Carin Malmöf-Forssling fra Sverige, hvis "Sonata svickel" for fløjte solo blev glimrende fortolket af Ingrid Holck, samt Elisabeth Lutyens, fra England, af hvem vi hørte et spændende værk, "Footfalls" for fløjte og klaver. Her blev Ingrid Holck akkompagneret af Bodil Willer-Nielsen, som iøvrigt også spillede Birgitte Alsteds klaverværk "Kære allesammen". Bodil er en meget følsom pianist, med smuk klang og stor indlevelsessevne - vi glæder os meget at ville kunne høre hende igen ved FUT-koncerten i december! Alt i alt var der en koncert fuld af spændende musik af kvindelige komponister spillet og sunget af dygtige kvindelige musikere (og en mand: Nikolaj Kjølens, som spillede med på Christina Wagner Smitts stykke). Gid vi kunne (O!, de penge.....!) lave sådan en koncert hver måned....!

ED

Godt begyndt ...

Uden for programmet spillede Gunne Lykke Gorel egne accordeonkompositioner i Louisianas koncertsal under KIM's kunstweekend. Gunne, der er 13 år, har bl. a. skrevet "Fugleskrig over Langelandsbæltet", "Et efterårslandskab i Danmark" og "Børnedans ved Langelands kyst". Sidstnævnte blev i forkortet udgave og i et arrangement ved Svend Skipper spillet af Radioens Underholdningsorkester 12. maj i år.

Joanna Bruzdowicz - polsk komponist bosat i Belgien

I et polsk kvindeblad, som ellers sjældent beskæftiger sig med musik, har jeg læst en helsides artikel om Joanna Bruzdowicz. Det undrede mig lidt, da jeg ved, at emigranter kun sjældent omtales i polske massamedier, men her viste det sig, at Bruzdowicz er meget aktiv i at popularisere polsk musik i Belgien, og desuden er en hyppig gæst i Polen - derfor kunne man "se bort" fra hendes "udlændighed". I artiklen fik man også en del at vide om Bruzdowicz' karriere - uddannet som pianist, begyndte hun at komponere som 12-årig og studerede komposition hos Kazimierz Sikorski i Warszawa. Efter de endte studier fik hun den franske stat stipendium for at studere i Paris - hos Nadia Boulanger og Olivier Messiaen, samt hos Pierre Schaffer (elektron musik). Hun har skrevet mange værker, blandt andet 3 operaer, hvoraf en ("Trojaninerne") havde stor succes i Polen i 1979. Hun har også skrevet symfonisk musik, kammermusik, vokla-instrumental musik, musik for film og teater. Hun underviser også, blandt andet ved komponist-sommerkurser i Aix-en-Provence.

Artikel oplyste også, at hun er gift med en belgisk filmmand, Jürgen Tittel og har to sønner (8 og 6 år). Da jeg var i Paris købte jeg en plade med musik af Bruzdowicz, som indeholdt: en elektronisk trilogie "Homo Faber" samt "Dum spiro spero" for fløjte og bånd, fra 1981. Pladen er udgivet af "Pavane Records", som, ifølge det polske kvindeblad, har udgivet flere af Bruzdowicz' værker. Joanna Bruzdowicz er født i 1943.

ED

Grażyna Bacewicz musikfestival i Polen.

I dagene 14-17 marts afholdtes for 17. gang en Grażyna Bacewicz musikfestival i byen Czestochowa i Polen. I festivalen deltog byens filharmoniske orkester, et kammerorkester fra Nordheim (Vesttyskland), filharmoniske orkester fra Opole, forskellige solister og kammerensembler. Man spillede hovedsageligt værker af Grażyna Bacewicz (symfonier, klaverkoncerten, flere strygekvartetter) men også andre (mandlige) komponister. Grażyna Bacewicz (1913-1969) var en af efterkrigstidens vigtigste komponister i Polen og er også kendt i andre lande. KIM arbejder på en Bacewicz koncert en gang i fremtiden. Foreløbigt kan vi glæde os over, at Bodil Willer-Nielsen vil spille Bacewicz' 2. klaversonate ved Kim-koncert i Odense (i samarbejde med FUT).

En Grażyna Bacewicz kvartet fra Warszawa har forevrigt været på turné i Vesttyskland i april i år.

I Polen arbejder man på at oprette et museum for Bacewicz i hendes fødeby, Lodz, og en musikskole i sydpolen er blevet opkaldt efter hende.

ED

The International Congress on Women in Music invites you to participate in its Fourth Congress in Atlanta, Georgia, U.S.A., March 20-23, 1986.

This promises to be an impressive gathering of composers, performers, researchers and educators performing works by women composers and discussing the contributions of women to music.

Scores should be submitted by June 15, 1985, and proposals by September 1, 1985, to Fourth Congress Coordinator, Ruth Duncan McDonald, School of Music, University Plaza, Atlanta, GA 30303-3083, U.S.A.

We look forward to hearing from you.

Sincerely,

Mary Brown Hinely

Mary Brown Hinely
Associate Director

Ruth Duncan McDonald

Ruth Duncan McDonald
Fourth Congress Coordinator

Nye noder i KIM's arkiv.

Vivian Dahl har sendt arkivet en række af sine kompositioner fra 1983-84. Her er Vivians egen præsentation af dem:

1. "Nattetimen". Kompositionsår: 1983.
5 sange for alt-stemme og klaver.
Sange om naturen, om sværmeri og kærlighedslængsel.
Tekst: Harald Herdal, Otto Gelsted, Nis Petersen og Harry Martinson (Sverige).
2. "Drømmeren". Kompositionsår: 1983.
5 sange for alt-stemme og klaver.
Sange om drømmen og håbet om en ny sommer og en bedre verden. Tekst: Harald Herdal og Nils Ferlin (Sverige).
3. "I skumringen". Kompositionsår: 1984.
5 sange for alt-stemme og klaver.
Sange om menneskets oplevelse af ensomhed, den modige ensomhed, den modige erkendelse af livet, den modige selverkendelse, tankens renhed og den absolutte afklaring.
Tekst: Erik Knudsen, Karin Boye (Sverige), Nils Ferlin (Sverige), Pär Lagerkvist (Sverige).
4. "Sange til årstiderne". Kompositionsår: 1984.
4 sange for tenor/baryton og klaver.
Sange om forår, sommer og vinter - i naturen - og i menneskesjælen, oplevet som sorg og kærlighed, som opblomstring, som en hyldest til livet på trods af undergang og død.
Tekst: Ted Hughes (England), Erik Blomberg (Sverige), Nils Ferlin (Sverige) og Kaj Munk.
5. "Sange er våben". Kompositionsår: 1984.
6 sange for tenor og klaver. (Nogle af dem kan også synges af en baryton). Sange til protestdigte fra Afrika, Nicaragua, Peru, Viet Nam og Kina, skrevet af forfattere, der aktivt deltager i og støtter revolutionen og oprøret mod fattigdommen og undertrykkelse af enhver art.
Tekst: Gammelt ordsprog fra Kina, og ellers: Nguyen Viet Nam (Viet Nam), Michele Najas (Nicaragua), Javier Heraud (Peru), Erčumed Behzad og Yung Mei.

Foruden i KIM's arkiv findes noderne også i Samfundet Til Udgivelse af Dansk Musiks manuskriptserie og kan også rekvireres herigennem.

Virkelig hilsen
Vivian Dahl

HAR DU SKREVET MUSIK FOR TVÆRFLØJTE??????????

Jeg er ved at sammensætte et solo program og søger musik for tværfløjte hertil. Hvis du har noget for solo fløjte - rytmisk eller klassisk - vil jeg meget gerne høre fra dig.
Også musik for 2-3-4 fløjter har interesse.

Stærk og kærlig kvinde hilsen,

Chris Poole
Søpassagen 10, I tv

2100 Ø

Tlf. 01-358447

Koncertstøtte.

Til sin koncert i oktober 85 med Kontrakvartetten har Gudrun Lund fået bevilget 10.000 kr. fra Statens Kunstfond.

MIC-service.

Kære komponister og andre, der har brug for p. r. i jeres musikalske arbejde, henvend jer til MIC, Dansk Musik Informations-Center, Skoubogade 2, 1158 København K., og få lavet en folder med billede og data m. m.! Foreløbig har bl. a. Marilyn Mazur og Gudrun Lund benyttet sig af denne service.

TEKSTER

Jeg er digter, og vil gerne i kontakt med kvindelige musikere, der kan sætte musik til mine digte. Er du interesseret, så ring og hør nærmere. Vera 01-59 26 68.

Plader med musik af kvinder på MI's discotek

(fortsættelse fra sidste nummer)

Plade nr 3069 "When I have sung my songs" The
american art song 1900-1940
her en sang af Mrs. H.H.A. Beach (1867-
1944), sangen hedder "The Years's at
the Spring", op. 44 nr.1

Plade nr. 3058 "Contemporary Music from Norway"

Anne-Marie Ørbeck (f.1911)

1. Sonatina for klaver (1967)

2. Valse piccante

3. Marcia indomobile (begge 1973)

4. "Vonir i Blømetid" fra 7. songs
to Hans Henrik Holm (1944)

Plade nr. 3050 : Pauline Hall (1890-1969)

"Suite for blæserkvintet" (1945)

Plade nr. 3044 : Pauline Hall

"Verlaine suite " f. orkester

"De svarte fuglene"

Plade nr. 3057 : Maj Sønstevoold (f.1917)

"9 Haiku sange" f. alt, fløjte

og harpe

Plade nr. 5681 : Jacqueline Fontyn

"Spirales pour deux pianos"

(Fontyn er proffesor i komposi-

tion ved konservatoriet i

Bruxel)

ED

Information fra USA og Vesttyskland.

KIM er som forening medlem af den amerikanske ICWM, The
International Congress on Women in Music, og den vestty-
ske Frau und Musik, Internationaler Arbeitskreis, som beg-
ge udgiver nyhedsbreve 2-4 gange om året. Det svejtsiske
Frauenmusik-Forum er tilknyttet den vesttyske arbejds-
kreds.

Nyhedsbrevene findes i KIM's arkiv og kan ses der!

KIM-NYTs redaktion: Inge Bruland (ansvarsh.)

Ewa Dabrowska

Inge Kongsgård Hansen

Grethe Holmen

Adresse: c/o Inge Bruland, Musikvidenskabeligt In-
stitut, Klerkegade 2, 1308 København K.

Deadline for KIM-NYT nr. 7: 15. september 1985

Distribution: Sys Matthiesen, Elboparken 24, Pjed-
sted, 7000 Fredericia (05) 954369

